

Khutba, 17.4.2026

Den troendes høflige tale

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنَّفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ ﴿١٥٩﴾

سورة آل عمران الآية ١٥٩

عن ابن مسعود رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَانِ وَلَا اللَّعَانِ وَلَا الْفَاحِشِ وَلَا الْبِدْيَاءِ
الترمذي، البر ٤٨

Mine elskede brødre!

Iman gør mennesket til en sand *mu'min* og giver ham skønhed. Iman forskønner hjertet, ordene, adfærden og hele ens væremåde. Når imanen slår rod i hjertet, viser den sig i akhlaq (karakter og moral). Og tungen er det redskab, der omsætter det, der er i hjertet, til ord og handling.

Mennesket siger i virkeligheden det, som hjertet bærer. Derfor er den troende ikke en, der sårer med sine ord, men en der heler med sine ord. Ikke en der skræmmer med sin tale, men en der giver tryghed. En tunge der bringer ro, bringer også ro til sin ejer og til dem, der hører den.

Kære brødre!

Vores Herre lærer os selv den fineste adfærd, også overfor de sværeste mennesker.

Da Allah سبحانه وتعالى sendte Mūsā (a.s.) og Hārūn til Fir'aun, sagde Han:

“Tal mildt og venligt til ham, måske vil han tænke over det eller frygte Allah.” (*Sūrat Tā Hā*, 20:44)

Dette viser os, at venlighed ikke er svaghed. Det er en bevidst styrke. At være høflig betyder ikke, at man opgiver sandheden. Det betyder, at man bærer sandheden på den rigtige måde.

Sandheden bliver ikke stærkere af råb og hårde ord. Den bliver stærkere af visdom og mildhed.

Allah سبحانه وتعالى siger om Profeten ﷺ:

“Det er ved Allahs barmhjertighed, at du er mild mod dem. Hvis du havde været hård og hårdhjertet, ville de være gået bort fra dig...”
(*Sūrat Āl Imrān*, 3:159)

Det lærer os en klar sandhed: Hjertet åbnes ikke gennem hårdhed, men gennem rahmah (barmhjertighed) og visdom

Mine kære brødre!

Qur'anen giver os en klar retning for vores tale: **“Hvem har smukkere tale end den, der kalder til Allah, gør gode gerninger og siger: ‘Jeg er en af de overgivne (muslimer)’?”** (*Sūrat Fuṣṣilat*, 41:33)

Den smukke tale er ikke den, der afslører og nedgør. Det er den, der dækker fejl, løfter mennesker op og samler, ikke splitter.

Kære brødre i Islam!

Profeten ﷺ lærte os i sin dawah:

“Gør det let, og gør det ikke svært. Giv gode nyheder, og skab ikke afstand.” (al-Bukhārī, *Kitāb al-‘Ilm*)

Og han ﷺ sagde også: **“Den troende er ikke en, der bander, forbander, bruger grimme ord eller er hård i sin tale.”** (at-Tirmidhī)

Lokmān (a.s.) gav sin søn et råd, som vi alle bør huske: **“Gå ikke med hovmod, og sænk din stemme – for den mest ubehagelige lyd er æslets lyd.”** (*Sūrat Luqmān*, 31:18-19)

Disse værdier gælder i vores hjem, i vores arbejde, i moskeen og i hele vores samfund.

Brødre!

Lad os derfor løfte vores ord – ikke vores stemmer. Lad os enten tale sandhed eller tie. Selv når vi har ret, må vi ikke miste vores adab (dannelse).

Når vi ser en fejl, lad os fokusere på handlingen – ikke personen.

Lad os dække over vores brødres fejl, hvis vi kan, og ellers rette dem med visdom.

Før vi taler, skriver eller deler noget – lad os spørge os selv: *Vil dette bringe skade eller heling?*

O Allah! Gør vores tunge sand, vores tale venlig og vores hjerte fyldt med rahmah.

Āmin.